

“... ”

1- Kanunun ek 15. maddesinde, 442 sayılı Kanun hükümleri uyarınca Geçici Köy Korucusu olarak görevlendirilenlerin Kanun 4/1-a maddesi kapsamında sigortalı sayılacakları, bunların primlerinin Valiliklerce ödeneceği, maddenin yürürlük tarihi olan 29/04/2017 tarihinden önce görevi sona erenlerin madde hükmünden yararlanamayacağı hüküm altına alınmıştır.

2- Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının 2. maddesinde belirtilen hukuk devleti, insan haklarına dayanan, bu hak ve özgürlükleri koruyup güçlendiren, eylem ve işlemleri hukuka uygun olan, her alanda adaletli bir hukuk düzeni kurup bunu geliştirerek sürdüren, Anayasa'ya aykırı durum ve tutumlardan kaçınan, hukuku tüm devlet organlarına egemen kılan, Anayasa ve yasalarla kendini bağlı sayan, yargı denetimine açık olan devlettir.

3- Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının 10. maddesinde kanun önünde eşitlik ilkesine yer verilmiştir. Anayasanın anılan maddesinde belirtilen kanun önünde eşitlik ilkesi hukuksal durumları aynı olanlar için söz konusudur. Bu ilke ile eylemli değil hukuksal eşitlik öngörülmüştür. Eşitlik ilkesinin amacı aynı durumda bulunan kişilerin kanunlar karşısında aynı eşleme bağlı tutmalarını sağlamak, ayırım yapılmasını ve ayrıcalık tanınmasını önlemektir. Bu ilkeyle, aynı durumda bulunan kimi kişi ve topluluklara ayrı kurallar uygulanarak kanun karşısında eşitliğin ihlali yasaklanmıştır.

4- Sosyal güvenlik, kişilerin istek ve iradeleri dışında oluşan sosyal risklerin, kendilerinin ve geçindirmekle yükümlü oldukları kişilerin üzerlerindeki gelir azaltıcı ve harcama artırıcı etkilerinin en aza indirilmesi, ayrıca sağlıklı ve asgari hayat standardının güvence altına alınmasıdır. Bu güvencenin gerçekleştirilebilmesi için sosyal güvenlik kuruluşları oluşturularak kişilerin yaşlılık, hastalık, malullük, kaza ve ölüm gibi sosyal risklere karşı asgari yaşam düzeylerinin korunması amaçlanmaktadır. Kişilere sağlanan bu anayasal güvencelerin yaşama geçirilebilmesi için devlet tüm çalışanlara sosyal güvenlik hakkını sağlamak ve bunun için gerekli önlemleri almakla yükümlüdür.

5- Anayasada kanun önünde eşitlik ilkesinin benimsendiği, bu ilke ile aynı hukuksal durumda bulunan kişiler arasında haklı bir nedene dayanmayan ayırım yapılmasının önlenmesinin amaçlandığı, aynı işi yapan, görev, yetki ve sorumlulukları aynı olan Geçici Köy Korucuları arasında bulunan kişiler haklı bir nedene dayanmayan ayırım yapılmasının önlenmesinin amaçlandığı, aynı işi yapan, görev, yetki ve sorumlulukları aynı olan Geçici Köy Korucuları arasında 690 sayılı KHK'nın yayım tarihine göre ayırım yapıldığı, bu ayırımın yapılmasını haklı kılan bir sebebin bulunmadığı, aynı hukuki statüde bulunanlar arasında yapılan bu tarz bir ayırımın kanun önünde eşitlik ilkesi ile bağdaşmadığı, Anayasa'da yer alan hukuk devleti ilkesinin, hukuki güvenlik alt ilkesine sahip olduğu, itiraz konusu kuralın bu ilkeyi karşılamadığı açıktır.

Sonuç ve İstem :

Yukarıda açıklanan nedenlerle, Anayasanın 152. maddesinin birinci fıkrası ile 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanununun 40. maddesi uyarınca, bir davaya bakmakta olan mahkeme, bu davaya uygulanacak bir kanun veya kanun hükmün kararnamenin hükümlerini Anayasaya aykırı görürse veya taraflardan birinin ileri sürdüğü aykırılık iddiasının ciddi olduğu kanısına varması durumunda tarafların bu konudaki

iddia ve savunmalarını ve kendisini bu kanıya götüren görüşünü açıklayan kararı ile Anayasa Mahkemesine başvurması öngörüldüğünden ve bakılan davada uygulanacak kuralın (5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununda eklenen Ek 15. maddenin 5. fıkrasında yer alan “Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibariyle güvenlik korucusu olarak görevde bulunanların” ibaresi ile 6. fıkrasında yer alan “Bu maddenin yürürlük tarihinden önce görevi sona erenler ile” ibaresinin) Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının 2., 5., 10. ve 60. maddelerine aykırı olduğu kanaatine varıldığından,

1- Anılan düzenlemelerin iptali istemiyle itiraz yoluyla Anayasa Mahkemesine başvurulmasına,

2- Dava dosyasının onaylı bir örneği ile iş bu kararın aslının Anayasa Mahkemesine gönderilmesine,

3- Anayasa Mahkemesinin bu konuda vereceği karara kadar davanın geri bırakılmasına,

4- Kararın Anayasa Mahkemesine gönderim tarihini müteakip 5 ay içerisinde Anayasa Mahkemesince karar verilmemesi durumunda, mevcut mevzuat hükümleri ile dosyadaki bilgi ve belgelere göre davanın görülmesine,

5- Kararın bir örneğinin taraflara tebliğine, 19/11/2021 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.”